

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ शिष्टमायुरिति शेषः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नृपं प्रदक्षिणं चक्रुः
ममापिन तथाराज्ञिराज्ये बुद्धिर्यथापुरा ॥ तपस्येवानुरक्तं मे मनः सर्वात्मना तथा ॥ ३० ॥ शून्येयं च महीकृत्स्नानमे प्रीतिकरी शुभे ॥ बांधवानः परिक्षीणा बलं नो न
यथापुरा ॥ ३१ ॥ पंचालाः सुभ्रंक्षीणाः कथामात्रावशेषिताः ॥ न तेषां कुलकर्तारं कंचित्पश्याम्यहं शुभे ॥ ३२ ॥ सर्वे हि भस्मसानीतास्ते द्रोणे न रणाजिरे ॥ अव
शिष्टाश्च निहता द्रोणपुत्रेण वै निशि ॥ ३३ ॥ चेदयश्चैव मत्स्याश्च दृष्टपूर्वास्तथैव नः ॥ केवलं दृष्ट्वा चक्रं च वासुदेव परिग्रहात् ॥ ३४ ॥ यदृष्ट्वा स्थातुमिच्छामि ध
र्मार्थनार्थहेतुतः ॥ शिवेन पश्यनः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शनं ॥ ३५ ॥ अविषत्थं च राजा हि तीव्रं चारप्स्यते तपः ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधांपतिः ॥ ३६ ॥
युधिष्ठिरमुवाचे दं वाष्पव्याकुललोचनः ॥ नोत्सहेहं परित्यक्तुं मातरं भरतर्षभ ॥ ३७ ॥ प्रतियातु भवान् क्षिप्रं तपस्तपस्याम्यहं विभो ॥ इहैव शोषयिष्यामि तपसे दं क
लेवरं ॥ ३८ ॥ पादशुश्रूषणे रक्तो राज्ञो मात्रोस्तथानयोः ॥ तमुवाच ततः कुंती परिष्वज्य महाभुजं ॥ ३९ ॥ गम्यतां पुत्रमैवं त्वं वोचः कुरुवचो मम ॥ आगमावः शि
वाः संतु स्वस्था भवतु पुत्रकाः ॥ ४० ॥ उपरोधो भवेदेव मस्माकं तपसः कृते ॥ त्वत्सोहपाशबद्धा च हीयेयं तपसः परात् ॥ ४१ ॥ तस्मात्पुत्रकगच्छत्वं शिष्टमल्पं च नः
प्रभो ॥ एवं संस्तंभितं वाक्यैः कुंत्या बहुविधैर्मनः ॥ ४२ ॥ सहदेवस्य राजेन्द्र राज्ञश्चैव विशेषतः ॥ ते मात्रासमनुज्ञाताराज्ञा च कुरुपुंगवाः ॥ ४३ ॥ अभिवाद्य कुरुश्रे
ष्ठमामंत्रयितुमारभन् ॥ युधिष्ठिर उवाच राज्यं प्रति गमिष्यामः शिवेन प्रतिनंदिताः ॥ ४४ ॥ अनुज्ञातास्त्वयाराज नृगमिष्यामो विकल्मषाः ॥ एवमुक्तः स
राजर्षिर्धर्मराज्ञामहात्मना ॥ ४५ ॥ अनुजज्ञे सकौरव्यमभिनंद्य युधिष्ठिरं ॥ भीमं च बलिनां श्रेष्ठं सांत्वयामास पार्थिवः ॥ ४६ ॥ स चास्य सम्यङ्मेधावी प्रत्यपद्यत वी
र्यवान् ॥ अर्जुनं च समाश्लिष्य यमौ च पुरुषर्षभौ ॥ ४७ ॥ अनुजज्ञे सकौरव्यः परिष्वज्याभिनंद्य च ॥ गांधार्या चाभ्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादनाः ॥ ४८ ॥ जनन्या
समुपाघ्राताः परिष्वक्ताश्च ते नृप ॥ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे ॥ ४९ ॥ पुनः पुनर्निरीक्षंतः प्रचक्रुस्ते प्रदक्षिणं ॥ द्रौपदी प्रमुखाश्चैव सर्वाः कौरवयोषि
तः ॥ ५० ॥ न्यायतः श्वशुरे वृत्तिं प्रयुज्य प्रययुस्ततः ॥ श्वश्रूभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनंदिताः ॥ ५१ ॥ संदिष्टाश्चेति कर्तव्यं प्रययुर्भर्तृभिः सह ॥ ततः प्रजज्ञे
निनदः सूतानां युज्यतामिति ॥ ५२ ॥